NORAKSTS
Lieta Nr. A 42567506
A 1537-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 20.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā 2008.gada 8.februārī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *N.S.* pieteikuma par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.1/10175 atcelšanu un administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 2.decembrī saņemts *N.S.* (turpmāk - pieteicēja) pieteikums par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.1/10175 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu un administratīvā akta izdošanu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 4.decembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka:
[3.1] Ar Vangažu pilsētas domes 2005.gada 19.jūlija lēmumu Nr.10 pieteicēja tika iekļauta pašvaldības mantas izsoles komisijas sastāvā.
Pašvaldības mantas izsoles komisija 2006.gada 31.janvārī vienbalsīgi pieņēma lēmumu par izsoles komisijas darba apmaksu.
[3.2] 2006.gada 6.septembrī pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.000120, par to, ka pieteicēja 2006.gada 31.janvārī, piedaloties pašvaldības mantas izsoles komisijas sēdē, ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma noteikšanu izsoles komisijas locekļiem, tajā skaitā arī par atalgojuma 523 latu apmērā piešķiršanu sev.
[3.3] Par minēto pārkāpumu 2006.gada 19.septembrī pieteicēja tika saukta pie administratīvā atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30}panta, proti, par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, piemērojot naudas sodu 50 latu apmērā.
[3.4] Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam, kurš ar Lēmumu to atstāja negrozītu, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[4] Uzskatot atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, pieteicēja iesniedza pieteikumu tiesā. Savā pieteikumā pieteicēja nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ.

[4.1] pieteicēja uzskata, ka izlemjot šo administratīvo lietu atbildētājs lietas apstākļus ir vērtējis pārāk formāli.

Kā tas redzams no atbildētāja lietas materiāliem un lietas materiālos esošā pieteicējas paskaidrojuma un lēmumā pieminētā izsoles protokola sagatavotāja *A.S.* paskaidrojuma, pieteicēja kā izsoles komisijas locekle nepiedalījās balsojumā par sevi, un tā rīkojās visi pārējie izsoles komisijas locekļi.

[4.2] Pieteicēja uzskata, ka atbildētājs pietiekoši nav novērtējis izsoles komisijas locekļu un izsoles komisijas protokolētāja paskaidrojumus, tā vietā priekšroku dodot rakstiski nostiprinātam pierādījumam - frāzei „lēmums pieņemts vienbalsīgi".

Savukārt arī par šīs frāzes rašanos tika dots paskaidrojums, norādot, ka datorā, kurā izsoles komisijas sēdes protokols tika gatavots, šī frāze bija agrāk gatavotā dokumentā, kurš tika izmantots kā paraugs (forma). Bez tam likumdošanā nekur nav noteikts, kuri pierādījumi - rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumi ir prioritāri attiecībā viens pret otru.

[4.3] Neraugoties uz to, ka atbildētājs pats ir konstatējis, ka nav gūti pietiekami pierādījumi tam, ka pieteicēja būtu apzināti nepildījusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 21.panta pirmās daļas 1.punkta prasības, atbildētājs tomēr ir nolēmis pieteicēju sodīt, kaut arī pieteicēja tīši neko nav pārkāpusi.

[4.4] Bez tam lemjot par atalgojuma summas sadalīšanu starp izsoles komisijas locekļiem un izsoles organizēšanā iesaistītajiem darbiniekiem ne pieteicēja, ne arī pārējie izsoles komisijas locekļi nav nodarījuši zaudējumus pašvaldībai, jo Vangažu pilsētas dome ar savu 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr. l, 4.p. jau bija atvēlējusi kopējo summu 5850 latu apmērā sadalei starp izsoles komisijas locekļiem un izsolē iesaistītajiem darbiniekiem. Tāda vai citāda atalgojuma summas sadale starp izsoles komisijas locekļiem nevar radīt un neradīja zaudējumus pašvaldībai.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 15.decembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[5.1] Atbildētājs norāda, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopumā, tika konstatēs, ka 2006.gada 31.janvārī Vangažu pilsētas domes izsoles komisija (protokols Nr.2) izskatīja jautājumu par izsoles komisijas locekļu darba samaksu par izsoles sagatavošanu un organizēšanu. Minētajā protokolā norādīts, ka komisija vienojoties nolēma Vangažu pilsētas domes piešķirto summu sadalīt starp komisijas locekļiem atbilstoši faktiski veiktā darba apjomam. Minētā protokola beigās norādīts, ka lēmums pieņemts vienbalsīgi. Turklāt, minētajā protokolā nav atspoguļots, ka komisijas locekļi būtu lēmuši par katram komisijas loceklim atsevišķi piešķiramo atalgojuma apmēru, līdz ar ko secināms, ka lēmums ir pieņemts vienā balsojumā, proti, vienbalsīgi.

[5.2] Lai arī neviens normatīvais akts nenosaka, kādiem pierādījumiem ir piešķirama prioritāra nozīme, proti, rakstveida (dokumentāliem) pierādījumiem vai mutiskiem paskaidrojumiem, tomēr, izmantojot Administratīvā procesa likuma

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

17.pantā ietverto analoģijas metodi, iestāde, līdzīgi kā tiesa, novērtē pierādījumus saskaņā ar minētā likuma 154.pantu, proti, novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Turklāt administratīvajā aktā ir jānorāda, kādēļ iestāde vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu - par nepierādītu.

Lēmumā ir norādīts, kādēļ atbildētājs vieniem pierādījumiem devis priekšroku salīdzinājumā ar citiem pierādījumiem un kāpēc vienu faktu atzinis par pierādītu, bet citu par nepierādītu. Proti, Lēmumā ir norādīts, ka izvērtējot pieteicējas un *A.S.* sniegtos paskaidrojumus par to, ka izsoles komisijas locekļi nepiedalījās balsojumā par sevi, tika secināts, ka izsoles komisijas protokolā nav norādīts, ka kāds no klātesošajiem izsoles komisijas locekļiem nav piedalījies balsojumā vai balsojis „pret" lēmuma pieņemšanu. To, ka protokola saturs atbilst patiesajai sēdes norisei, ar savu parakstu ir apliecinājuši visi izsoles komisijas locekļi, tai skaitā arī pieteicēja.

Konkrētajā gadījumā atbildētājs ņēma vērā faktu, ka paskaidrojumus ir sniegušas 2006.gada 31.janvāra Vangažu pilsētas domes izsoles komisijas sēdē piedalījušās un protokolu parakstījušās, tātad ieinteresētās, personas. Šādā situācijā Lēmuma pieņemšanā priekšroka tika dota rakstiski nostiprinātam pierādījumam, proti, 2006.gada 31.janvāra Vangažu pilsētas domes izsoles komisijas sēdes protokolam Nr.2, nevis vēlāk sniegtajiem ieinteresēto personu paskaidrojumiem.

Ievērojot minēto, atbildētājs uzskata, ka pieteikumā minētais arguments nav pamatots un atbildētājs ir pamatoti saucis viņu pie administratīvās atbildības par to, ka viņa kā Vangažu pilsētas domes pašvaldības mantas izsoles komisijas locekle, piedaloties lēmuma pieņemšanā par atalgojuma piešķiršanu sev, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmo daļu un ir veikusi tādas darbības, kurās viņa ir bijusi personiski vai mantiski ieinteresēta, tādējādi realizējot savas pilnvaras interešu konflikta situācijā.

[5.3] Atbildētājs norāda, ka LAPK 166.^{29}pants paredz atbildību par apzinātu neziņošanu par atrašanos interešu konflikta situācijā. Minētajam pārkāpumam ir jābūt izdarītam ar nodomu, proti, saskaņā ar minētā kodeksa 10.pantu personai, kura to izdarījusi, ir bijis jāapzinās savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, jāparedz tās kaitīgās sekas un jāvēlas vai apzināti jāpieļauj šo seku iestāšanos.

Pieteicēja ir sodīta saskaņā ar minētā kodeksa 166.^{30}pantu, par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu neievērošanu, kur kā obligāta administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme nav minēta apzinātība, līdz ar to, par minētā pārkāpuma izdarīšanu persona ir saucama pie administratīvās atbildības arī tad, ja tas izdarīts aiz neuzmanības.

[5.4] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kas apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Ņemot vērā minēto, likumdevējs, paredzot administratīvo atbildību par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normu pārkāpumiem, ir atzinis, ka valsts amatpersona, pārkāpjot likumā „Par interesi konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" valsts amatpersonām noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, kā

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

arī nepildot viņām uzliktos pienākumus apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, kā arī noteikto pārvaldes kārtību.

[5.5] LAPK 11.pants paredz, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Tas, ka pieteicēja savā paskaidrojumā un arī pieteikumā tiesai norādīja ka izsoles komisijas locekļi balsojumā par naudas līdzekļu piešķiršanu sev nepiedalījās norāda uz to, ka viņa apzinājās, ka piedalīšanās lēmuma pieņemšanā par atalgojuma piešķiršanu sev ir pārkāpums.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka pieteicēja nav pārliecinājusies par to, ka protokolā tiek ierakstīts, ka viņa nepiedalās lēmuma pieņemšanā pa naudas līdzekļu piešķiršanu sev un ir šādu protokolu parakstījusi. Tādējādi pieteicēja pieļāvusi kaitīgo seku iestāšanos, kaut gan viņai kā likuma „Pa interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļa 24.punktā un 4.panta otrajā daļā minētajai amatpersonai vajadzēja paredzēt savas darbības (bezdarbības) prettiesiskumu un kaitīgo seku iestāšanās iespēju un viņa varēja tās paredzēt.

[5.6] Atbildētājs norāda, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atbildētājs konstatēja, ka LAPK 166.^{30}pantā paredzēta atbildība par valsts amatpersonas amatu savienošanas, pārstāvības ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā.

Minētais pants kā papildus nosacījumu valsts amatpersonas saukšanai pie administratīvās atbildības neparedz valstij vai pašvaldībai nodarītu zaudējumu esamību. Tādējādi pieteikumā minētais arguments nav uzskatāms par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[5.7] Atbildētājs norāda, ka likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 30.panta otrā daļa nosaka, ka ienākumi un mantiskie labumi, kas gūti, pārkāpjot šajā likumā noteiktos ierobežojumus, vai proporcionāls to pieaugums ir piekritīgi valstij, prezumējot, ka, pārkāpjot valsts noteiktos ierobežojumus un prettiesiski gūstot ienākumus vai mantiskos labumus, valsts amatpersona ir nodarījusi tādu kaitējumu valsts pārvaldības kārtībai, kas ir novērtējams mantiskā izteiksmē un ir proporcionāls aizliegtā veidā gūtu ienākumu, mantisko labumu un īpašuma vai mantas pieauguma vērtībai.

Tādējādi fakts, ka Vangažu pilsētas dome ar savu 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1, 4.p. bija atvēlējusi 5850 latus sadalei starp izsoles komisijas locekļiem un izsolē iesaistītajiem darbiniekiem, nav noteicošais valstij vai pašvaldībai nodarīto zaudējumu (kaitējuma) konstatēšanā.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs uzskata, ka, pieņemot Lēmumu, ir izvērtēti visi lietas apstākļi to kopumā, atbilstoši LAPK 244.pantam novērtēti lietā sniegtie personu paskaidrojumi, pārkāpuma raksturs, kā arī ņemts vērā LAPK 32.panta otrajā daļā un 35.pantā noteiktais.

Turklāt saskaņā ar LAPK 22.pantu ir ņemts vērā administratīvā soda piemērošanas mērķis, proti, personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzināt likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[6] Savā 2007.gada 22.oktobra iesniegumā tiesai pieteicēja piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 58).

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka lietu iespējams skatīt rakstveida procesā.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu lieta tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku iesniegtos rakstveida paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[9] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicēja sodīts saskaņā ar LAPK 166.^{30}pantu, ir personai, konkrēti pieteicējai, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Savā pieteikumā pieteicēja arī lūgusi uzlikt par pienākumu atbildētājam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, tomēr nav izskaidrojusi, kāda administratīvā akta izdošanu vēlas.

No pieteicējas pieteikuma tiesa secina, ka pieteicējas vēlas piemērotā administratīvā soda atcelšanu.

Saskaņā ar LAPK 286.panta pirmo daļu iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem nolēmumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai;

3) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

4) atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu;

5) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

No minētās tiesību normas secināms, ka izskatot administratīvo pārkāpumu lietas, tiesa pati, pārbaudot lietas apstākļus, var pieņemt attiecīgu lēmumu, tādējādi pat gadījumā, ja tiesa atzīs pārsūdzēto Lēmumu par nepamatotu un atceļamu, tiesa pati varēs izbeigt administratīvo lietvedību attiecībā pret pieteicēju.

Tādējādi pieteicējas prasījums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu nav skatāms kā atsevišķs prasījums, bet izvērtējams kopā ar prasījumu par Lēmuma atcelšanu skatot lietu pēc būtības.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[10] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No lietas materiāliem izriet, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicēja ir rīkojusies interešu konflikta situācijā, t.i., vai pieteicēja 2006.gada 31.janvārī piedaloties pašvaldības mantas izsoles komisijas sēdē un piedaloties lēmuma pieņemšanā par atalgojuma piešķiršanu izsoles komisijas locekļiem, tajā skaitā arī sev, ir piedalījies tāda lēmuma pieņemšanā, kas ietekmē viņas mantiskās intereses, un kurā viņa ir personiski vai mantiski ieinteresēta.

[11] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[11.1] Ar Vangažu pilsētas domes 2005.gada 19.jūlija lēmumu Nr.10 pieteicēja tika iekļauta pašvaldības mantas izsoles komisijas sastāvā.

Pašvaldības mantas izsoles komisija 2006.gada 31.janvārī vienbalsīgi pieņēma lēmumu par izsoles komisijas darba apmaksu (lietas lapa 6).

[11.2] 2006.gada 6.septembrī pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.000120, par to, ka pieteicēja 2006.gada 31.janvārī, piedaloties pašvaldības mantas izsoles komisijas sēdē, ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma noteikšanu izsoles komisijas locekļiem, tajā skaitā arī par atalgojuma 523 latu apmērā piešķiršanu sev (lietas lapa 42 – 45).

[11.3] Par minēto pārkāpumu 2006.gada 19.septembrī pieteicēja tika saukta pie administratīvā atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30}panta, proti, par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, piemērojot naudas sodu 50 latu apmērā (lietas lapa 38 – 41).

[11.4] Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam, kurš ar Lēmumu to atstāja negrozītu, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja (lietas lapa 26 – 37).

[12] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem tiesa secina, ka lietā nav strīda, ka pieteicēja ir valsts amatpersona atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 24.punktam 4.panta otrajai daļai. Tāpat lietā nav strīda arī par to, ka pieteicēja, kā valsts amatpersona, pildot savus amata pienākumus ir piedalījusies Vangažu pilsētas domes izsoles komisijas sēdē, kur notika lēmuma pieņemšana par atalgojuma noteikšanu izsoles komisijas locekļiem.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma piešķiršanu tieši sev.

[13] LAPK 166.^{30}pants nosaka, ka par likumā noteikto uzņēmējdarbības (komercdarbības), valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[30]panta, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādus ierobežojumus, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī veikusi valsts amatpersonas funkcijas interešu konflikta situācijā.

Tādējādi, konkrētajā gadījumā, tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicēja ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma noteikšanu tieši sev, proti, pildījusi valsts amatpersonas pienākumus atrodoties interešu konflikta situācijā.

[14] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[15] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[15.1] Vangažu pilsētas domes 2006.gada 26.janvāra lēmums Nr.1, 4.p. par darba samaksu izsoles komisijas locekļiem, ar kuru dome nolēmusi izmaksāt kompensāciju pašvaldības mantas izsoles komisijas locekļiem un izsoles sagatavošanā un organizēšanā iesaistītajiem darbiniekiem par veikto darbu 5% apmērā no izsolē iegūtajiem līdzekļiem, kopsummā 5850 latu (ieskaitot darba devēja sociālās apdrošināšanas nodokli), uzdodot izsoles komisijai lemt par atlīdzības apmēru izsoles komisijas locekļiem un izsoles sagatavošanā un organizēšanā iesaistītajiem darbiniekiem atbilstoši katra ieguldītajam darbam par kopējo summu 4714,32 latu (lietas lapa 8).

[15.2] Pašvaldības mantas izsoles komisijas 2006.gada 31.janvāra sēdes protokols Nr.2, no kura izriet, ka komisija ir izskatījusi jautājumu par izsoles komisijas locekļu darba samaksu par izsoles sagatavošanu un organizēšanu. Minētajā protokolā norādīts, ka komisija vienojoties nolēma Vangažu pilsētas domes piešķirto summu sadalīt starp komisijas locekļiem atbilstoši faktiski veiktā darba apjomam. Turklāt šajā protokolā norādīts, ka lēmums pieņemts vienbalsīgi (lietas lapa 6).

[15.3] Vangažu pilsētas domes jurista *A.S.* 2006.gada 11.septembra paskaidrojuma atreferējums (atbildētājs nav pievienojis lietas materiāliem minētās personas sniegto paskaidrojumu kopiju), no kura izriet, ka *A.S.* paskaidrojis, ka izsoles komisijas locekļi, tajā skaitā arī pieteicēja, nepiedalījās balsojumā par sevi. Izsoles komisijas locekļi balsoja „par” , apstiprinot darba samaksu citiem komisijas locekļiem, nevis sev. Papildus *A.S.* norādījis, ka frāze „Lēmums pieņemts vienbalsīgi” 2006.gada 31.janvāra sēdes protokolā Nr.2 radusies tāpēc, ka par paraugu protokolam tika izmantoti agrāk gatavoti tās pašas komisijas sēžu protokoli, un iepriekš minētā frāze netika pamanīta, bet tā neatbilda 2006.gada 31.janvāra sēdes faktiskajai norisei. Diemžēl arī neviens no izsoles komisijas locekļiem, parakstot protokolu, nepamanīja frāzes neatbilstību faktiskajai izsoles komisijas sēdes norisei (lietas lapa 39).

[15.4] Pieteicējas sniegtie paskaidrojumi administratīvā pārkāpuma protokolā, kur pieteicēja norādījusi, ka sēdes protokola beigu frāze „Lēmums pieņemts vienbalsīgi” ierakstīta kļūdaini un neatbilst balsojuma norisei. Katrs komisijas loceklis nepiedalījās balsojumā par sevi (lietas lapa 44).

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[16] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta prasībām, iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz iebildumu pamatojumu, un ka iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Iestāde nav mainījusi savu pamatojumu attiecībā uz pieteicējas pārkāpumu, turklāt tā ir iesniegusi pierādījumus, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu, jo Vangažu pilsētas domes izsoles komisijas 2006.gada 31.janvāra sēdes protokols Nr.2 ir uzskatāms par pietiekamu pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Turklāt pieteicēja nenoliedz savu dalību minētajā izsoles komisijas sēdē.

[17] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[18] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka pieteicējas un Vangažu pilsētas domes jurista *A.S.* sniegtie paskaidrojumi ir pretrunā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem un citiem lietas apstākļiem.

[18.1] Kā izriet no pašvaldības mantas izsoles komisijas 2006.gada 31.janvāra sēdes protokola Nr.2, tad izsoles komisija ir izskatījusi jautājumu par izsoles komisijas locekļu darba samaksu par izsoles sagatavošanu un organizēšanu. Minētajā protokolā norādīts, ka komisija vienojoties nolēma Vangažu pilsētas domes piešķirto summu sadalīt starp komisijas locekļiem atbilstoši faktiski veiktā darba apjomam. Turklāt šajā protokolā norādīts, ka lēmums pieņemts vienbalsīgi.

[18.2] No sēdes protokola izriet arī tas, ka lēmums ticis pieņemts vienbalsīgi, jo šajā sēdes protokolā nav atspoguļots, ka komisija ir lēmusi atsevišķi par katra komisijas locekļa atalgojuma apmēru. No sēdes protokola izriet, ka lēmums ir pieņemts savstarpēji vienojoties, vienā kopējā balsojumā, proti, vienbalsīgi. Par minēto liecina arī sēdes protokola nobeigumā esošā frāze, ka lēmums pieņemts vienbalsīgi.

Turklāt tieši šādu lēmuma pieņemšanas faktu ar saviem parakstiem ir apstiprinājuši visi izsoles komisijas locekļi, kuri piedalījās minētajā komisijas sēdē.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka neviens no izsoles komisijas locekļiem, apstiprinot minēto lēmumu ar savu parakstu, nav iebildis pret sēdes protokolā fiksēto izsoles komisijas sēdes norisi, tiesai nav pamata uzskatīt, ka 2006.gada 31.janvāra izsoles komisijas sēdes protokols Nr.2 ir sastādīts kļūdaini, vai tajā norādīts kļūdains sēdes norises apraksts.

[18.3] Ievērojot minēto tiesa kritiski vērtē pieteicējas un Vangažu pilsētas domes jurista *A.S.* sniegtos paskaidrojumus.

Tiesas ieskatā, minētie paskaidrojumi varētu būt sniegti ar mērķi, lai pieteicēja varētu izvairīties no atbildības par izdarīto pārkāpumu.

Tiesa piešķir lielāku ticamību lietā esošajam pierādījumam – 2006.gada 31.janvāra Vangažu pilsētas domes izsoles komisijas sēdes protokolam Nr.2, jo tajā atspoguļoto izsoles komisijas sēdes norisi ar saviem parakstiem ir apstiprinājuši visi

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

izsoles komisijas locekļi, tajā skaitā arī pati pieteicēja, bet pieteicējas un Vangažu pilsētas domes jurista *A.S.* sniegtie paskaidrojumi, kā jau tiesa iepriekš atzinusi, vērtējami kritiski.

[19] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka:

[19.1] pieteicēja 2006.gada 31.janvārī, piedaloties pašvaldības mantas izsoles komisijas sēdē, ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma noteikšanu izsoles komisijas locekļiem. Turklāt, kā izriet no sēdes protokola, tad lēmums ticis pieņemts vienbalsīgi, jo šajā protokolā nav atspoguļots, ka komisija ir lēmusi atsevišķi par katra komisijas locekļa atalgojuma apmēru. No sēdes protokola izriet, ka lēmums ir pieņemts savstarpēji vienojoties, vienā kopējā balsojumā, proti, vienbalsīgi. Par minēto liecina arī sēdes protokola nobeigumā esošā frāze, ka lēmums pieņemts vienbalsīgi.

Turklāt tieši šādu lēmuma pieņemšanas faktu ar saviem parakstiem ir apstiprinājuši visi izsoles komisijas locekļi, kuri piedalījās minētajā komisijas sēdē.

[19.2] uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu pieteicēja tika uzaicināta, kā arī ir sniegusi savus paskaidrojumus par lietas apstākļiem.

Pieteicēja norādījusi, ka lēmuma pieņemšanas gaitā katrs izsoles komisijas loceklis nav piedalījies lemšanā par sev piešķiramo atalgojumu.

Uz minētajiem pieteicējas argumentiem tika balstīts arī pieteicējas iesniegums par lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu.

Tiesa konstatē, ka sūdzības izskatīšanas un Lēmuma pieņemšanas gaitā atbildētājs ir ņēmis vērā un vērtējis pieteicējas sniegtos paskaidrojumus, kas sniegti gan sākotnējā protokolā par administratīvo pārkāpumu, gan sūdzībā norādītie paskaidrojumi un argumenti.

[19.3] Vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētot visus lietas apstākļus to kopumā un novērtējot pierādījumus, 2006.gada 30.oktobrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks pieņēma Lēmumu, ar kuru Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2006.gada 19.septembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/120 tika atstāts negrozīts, bet pieteicējas sūdzība noraidīta.

[20] Ievērojot iepriekš [18] – [19] konstatēto, tiesa atzīst par lietā pierādītu, ka pieteicēja ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā, kurā tika lemts par atalgojuma piešķiršanu izsoles komisijas locekļiem, tajā skaitā arī pieteicējai.

[21] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmā daļa noteic, ka valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radinieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

No Lēmuma ir secināms, ka atbildētājs pieteicēju ir saucis pie atbildības un sodījis par „citām darbībām, kurās šī valsts amatpersona ir personiski vai mantiski ieinteresēta".

Tiesas ieskatā dalība izsoles komisijas sēdē pati par sevi nav uzskatāma par darbību interešu konflikta situācijā, tomēr, dalība lēmuma pieņemšanā, kurā tika lemts

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

par kāda materiāla labuma piešķiršanu tostarp arī pieteicējai, ir uzskatāma par darbību interešu konflikta situācijā.

Pēc tiesas ieskata pieteicējas piedalīšanās 2006.gada 31.janvāra lēmuma pieņemšanā par atalgojuma noteikšanu izsoles komisijas locekļiem, ir tāda veida darbības, kurās pieteicēja ir mantiski ieinteresēta, jo pamatojoties uz šo lēmumu, pieteicēja saņēma materiālu labumu naudas izmaksas veidā.

Ievērojot minētajā tiesību normā noteikto, tiesa atzīst, ka pieteicēja nedrīkstēja piedalīties tāda lēmuma pieņemšanā, kas skar viņas personiskās vai mantiskās intereses.

[22] Savā pieteikumā pieteicēja ir norādījusi, ka lemjot par atalgojuma summas sadalīšanu starp izsoles komisijas locekļiem un izsoles organizēšanā iesaistītajiem darbiniekiem, nav nodarīti zaudējumi pašvaldībai, jo Vangažu pilsētas domes ar savu 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1, 4.p. bija piešķīrusi kopējo summu atalgojumiem, tādējādi atalgojuma summas sadale starp izsoles komisijas locekļiem neradīja zaudējumus pašvaldībai.

Minētais pieteicējas arguments ir noraidāms kā nepamatots, jo kā jau savos rakstveida paskaidrojumos pamatoti ir norādījis atbildētājs, tad LAPK 166.^{30}pantā paredzēta atbildība par valsts amatpersonas amatu savienošanas, pārstāvības ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā.

Minētais LAPK pants kā papildus nosacījumu valsts amatpersonas saukšanai pie administratīvās atbildības neparedz valstij vai pašvaldībai nodarītu zaudējumu esamību. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti nav vērtējis minēto pieteicējas argumentu Lēmuma pieņemšanas gaitā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka minētais arguments nav uzskatāms par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[23] No pieteicējas pieteikuma tiesa secina, ka pieteicēja uzskata, ka nav bijusi materiāli vai personiski ieinteresēta lēmuma pieņemšanā, jo Vangažu pilsētas dome jau ar 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1., 4.p. bija piešķīrusi konkrētu summu, kas paredzēta atalgojumiem izsoles komisijas locekļiem un citiem iesaistītajiem darbiniekiem.

Ievērojot minēto, tiesai ir jākonstatē, vai pieteicēja bija personiski vai materiāli ieinteresēta lēmuma pieņemšanā.

[23.1] Atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 5.punktā norādītajai interešu konflikta definīcijai, interešu konflikts ir situācija, kurā valsts amatpersonai, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, jāpieņem lēmums vai jāpiedalās lēmuma pieņemšanā, vai jāveic citas ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt šīs valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses.

[23.2] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" 2.pantā ir noteikts, ka šā likuma mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai. Tātad, likuma

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

mērķis ir veicināt sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai. Tiesa uzskata, ka šo uzticēšanos var nodrošināt, novēršot pat niecīgas aizdomas par iespējamu interešu konflikta situāciju.

[23.3] Kā jau iepriekš [12] tiesa konstatējusi, lietā nav strīda, ka pieteicēja 2006.gada 31.janvāra izsoles komisijas sēdē ir piedalījusies kā valsts amatpersona un veikusi savus amata pienākumus.

Turklāt, kā jau tiesa iepriekš [20] ir atzinusi, ka pieteicēja minētajā izsoles komisijas sēdē ir piedalījusies lēmuma pieņemšanā par atalgojuma piešķiršanu cita starpā arī sev.

[23.4] Tiesas ieskatā lēmums par atalgojuma piešķiršanu pats par sevi jau ir uzskatāms par tādu, kas ietekmē personas mantiskās intereses, jo šī lēmuma rezultātā pieteicēja saņēma atalgojumu par padarīto darbu.

Turklāt, kā izriet no Vangažu pilsētas domes 2006.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1., 4.p.tad par atalgojuma apmēru katram izsoles komisijas loceklim, bija jālemj izsoles komisijai, tādējādi pieteicējas dalība šī lēmuma pieņemšanā varēja iespaidot piešķiramā atalgojuma apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas piedalīšanās lēmuma, par atalgojuma piešķiršanu cita starpā arī sev, pieņemšanā ir uzskatāma par darbību, kas tieši saistīta ar pieteicējas personisko un mantisko ieinteresētību, un tādējādi ir atzīstama par rīcību interešu konflikta situācijā.

[23.5] Ņemot vērā minēto, tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka viņa nav personiski un mantiski ieinteresēta minētā lēmuma pieņemšanā un tādējādi, piedoties šajā balsojumā, nav rīkojies interešu konflikta situācijā.

[24] No iepriekš minētajām tiesību normām tiesa secina, ka paredzot administratīvo atbildību par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā", likumdevējs ir atzinis, ka valsts amatpersona, neievērojot minētajā likumā noteiktos aizliegumus un ierobežojumus un nepildot uzliktos pienākumus, apdraud valsts un sabiedrisko kārtību, kā arī noteikto pārvaldes kārtību, kā rezultātā tiek grauta sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonām un valsts pārvaldei kopumā.

Tiesas ieskatā, pieteicējai, pirms dalības lēmuma pieņemšanā, bija jānoskaidro visi apstākļi, kas saistīti ar minētā jautājuma izlemšanu, jāizvērtē savas rīcības atbilstība likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasībām, kā arī jāņem vērā, vai ētisku apsvērumu dēļ netiks apšaubīta pieteicējas rīcības objektivitāte un neitralitāte.

[25] Tiesa neapšauba, ka pieteicējai, tāpat kā citām amatpersonām ir tiesības saņemt atbilstošu atalgojumu par padarīto darbu.

Tiesa piekrīt pieteicējas argumentam, ka atalgojumam paredzētā naudas summa jau bija piešķirta ar Vangažu pilsētas domes lēmumu, tādējādi izsoles komisijas lēmums par šis naudas summas sadalīšanu neietekmēja pašvaldības intereses un neradīja tai zaudējumus, tomēr tiesa atzīst, ka pieteicēja nedrīkstēja piedalīties lēmuma, kas attiecas uz tieši pieteicējai piešķiramā atalgojuma noteikšanu, pieņemšanā.

Tiesas ieskatā atbildētāja Lēmums nav vērsts uz to, lai liegtu pieteicējai saņemt viņai pienākošos atalgojumu par paveikto darbu, jo ar Lēmumu netiek apstrīdētas pieteicējas tiesības saņemt viņai pienākošos labumus, taču atbildētāja Lēmums ir vērsts

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

uz to, lai nepieļautu valsts amatpersonas darbību interešu konflikta situācijā, un proti, Lēmums norāda, ka pieteicējai nebija tiesību piedalīties lēmuma, kas skar viņas personiskās vai mantiskās intereses, pieņemšanā, jo pieteicēja tika saukta pie administratīvās atbildības nevis par to, ka saņēma viņai pienākošos atalgojumu, bet gan par to, ka pieteicēja piedalījās lēmuma, kas skar viņas personiskās un materiālās intereses, pieņemšanā.

[26] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" 21.pantā ir norādīts, kādā veidā ir risināmas augstāk minētās situācijas. Šī panta pirmās daļas 1.punktā ir noteikts, ka valsts amatpersona nekavējoties rakstveidā sniedz informāciju augstākai valsts amatpersonai vai koleģiālajai institūcijai par pašas mantisko vai citu personisko ieinteresētību kādas darbības veikšanā, kura ietilpst tās amata pienākumos. Savukārt šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka augstāka valsts amatpersona vai koleģiālā institūcija, pēc šā panta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas, uzdod attiecīgās valsts amatpersonas funkciju izpildi citai valsts amatpersonai.

Turklāt arī likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 22.panta otrā daļa nosaka, ka valsts amatpersona atsakās no amata pienākumu veikšanas visos gadījumos, kad ētisku apsvērumu dēļ varētu tikt apšaubīta tās darbības objektivitāte un neitralitāte.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicējai bija jāatturas no dalības tāda lēmuma, kas skar viņas personiskās un materiālās intereses, pieņemšanā.

[27] LAPK 166.^{30}panta dispozīcija paredz administratīvo atbildību par veiktajām darbībām (bezdarbību), neprasot konstatēt pārkāpumu izdarījušās personas attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, proti, konstatēt, vai pārkāpums izdarīts ar nodomu vai aiz neuzmanības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir konstatējis pieteicējas darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvu, kā arī to pierādījis un pamatojis ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[28] Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka administratīvais akts izdodams, bet nav noteikts tā konkrētais saturs (satura izvēles administratīvais akts), iestāde izdod šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Tā kā atbildētājs bija konstatējis, ka pieteicēja izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tad atbildētājam bija jāizdod administratīvs akts par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības.

LAPK 166.^{30}panta sankcija paredz naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja rīcības brīvība aprobežojās ar tiesībām izlemt, kāds konkrētajā gadījumā ir piemērojams naudas sods. Ar Lēmumu pieteicējai piemērots minimālais attiecīgās tiesību normas sankcijā paredzētais sods, proti, naudas sods 50 latu apmērā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs, lemjot par administratīvā soda uzlikšanu, ir izdarījis lietderības apsvērumus un pamatoti noteicis minimālo sankcijā paredzēto sodu.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[29] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Savukārt samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

LAPK 166.^{30}pantā noteikts sods, kas piemērojams par izdarīto administratīvo pārkāpumu, un proti, par šādu pārkāpumu piemērojams naudas sods no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Izvērtējot, vai piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, tiesa secina, ka sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam.

[30] LAPK 166.^{30}panta mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbības atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasībām un novērst jebkādas šaubas par valsts amatpersonu darbības objektivitāti un neitralitāti.

Tādējādi, lai sasniegtu minētās tiesību normas mērķi, tiesa atzīst, ka atbildētājam ir pienākums saukt pie atbildības tādas valsts amatpersonas, kuras ar savu rīcību (darbību vai bezdarbību) rada jebkādas šaubas par valsts amatpersonu darbības objektivitāti un neitralitāti.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējas vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta, kā arī pieņemot Lēmumu ir izvērtēti vispusīgi un objektīvi visi lietas apstākļi, izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, kā arī vainu mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[27] Ņemot vērā konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja pamatoti sodīta par LAPK 166.^{30}pantā paredzēto pārkāpumu, tāpēc Lēmums ir atzīstams par tiesisku un nav pamata tā atcelšanai.

Tiesa atzīst, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām, tāpēc tas atstājams spēkā, bet pieteicējas pieteikums noraidāms.

Pastāvot šādiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbildētāja pieņemtais Lēmums ir pamatots un tiesisks, savukārt pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt šo Lēmumu, ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 252.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

nosprieda:

N.S. pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2006.gada 30.oktobra lēmuma Nr.1/10175 atcelšanu un administratīvā akta izdošanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2008.gada 20.februārī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I. Petrovska

Rīgā, 2008.gada 20.februārī.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com